

Pianomusiikkia esittivät abiturientti Katri Seppälä, Anna-Riitta Ahti (17), Minna Pitkänen (15). Taiteilija Enni Strengell lausui vaikuttavasti Aleksanteri Aavan "Keväthuomioita" ja Einari Vuorelan "Silkkikauppias". Majuri Aaro Asikainen soitti viulua. Viimeisenä ohjelmanumerona nähtiin tohtori Vuolion ja opetusneuvos Henttosen suorittama munien litsaus. Jälkimmäinen voitti.

□ □ □

Kevätkauden viimeinen tapahtuma Vokki-Virkissä oli "Kevät keikkuen tulevi" 9.5. Aluksi esiintyi hyvinkääläinen Laasion trio. Opetusneuvos Antti Henttonen toivotti läsnäolijat tervetulleeksi. Hän toimi myös tilaisuuden taitavana juontajana. Erityisopettaja, logonomi Aune-Mari Kairinen lausui 1800-luvun vanhaa kirjasuomen tekstiä "Yksi suloinen veisu keväästä". Laasiot esiintyivät jälleen soittaen Wennerbergin säveltämän, ihanan "Nyt on Suomen suloin aika".

Kevät tuo mukanaan myös uuden muodin. Niinpä Vokki-Virkin kevätkauden viimeinen tapahtuma on aina omistettu muodille painottaen erikoisesti jotain tekstiilinalaa. Teemana oli tällä kerralla "Käsine kädessä", jonka historiallista taustaa ja käyttöä selosti maisteri Jatta Tujunen, entinen Tekstiilivaltuuskunnan tiedotuspäällikkö.

Katsauksessaan hän vei kuulijansa ajassa taaksepäin muutamia tuhansia vuosia. Käsine on ollut paitsi kädensuojia myös käden koristus. Maisteri Tujunen kertoi, että käsineet ovat taas kevään ja kesän muotia. Tämä tieto on erikoisen tervetullut nitron käyttäjille, joiden olisi hygieniasta syistä pidettävä käsineitä myös kesällä kaupungilla tai muuallakin liikkueissa.

Lopuksi saimme nähdä kevään muotia, jota esittivät viehättävät mannekiinit Sade Hautamo, Varpu Kuusela ja Helena Autio-Meloni Liisa Valliojan johdolla. Voitiin todeta, että muoti toistaa itseään, sillä puvut noudattivat 50-luvun linjaa: korostettu vyötärö, naiselliset, nuorekkaat leikkaukset.

Riitta Immonen oli äskettäin lahjoittanut Virkki-Käsityömuuseolle 1950 valmistetun luonnonsilkisen- ja valkoisen juhlapuvun, jonka hihansuut ja helma olivat varustetut helmi-, hopealanka- ja strassikoristein. Ajatonta muotia edustivat myös Vokki Oy:n kankaasta valmistetut kaksi luonnonvalkoista villapukua sekä käsityöneuvos Tyyne-Kerttu Virkin päällä oleva tyylikäs puku, joka oli valmistettu 1967, kangas jo vuonna 1957.

Käsityöneuvos Virkki kiitti mannekiineja, esiintyjä ja yleisöä pyytäen heitä kaikkia kahville käsityömuuseon puolelle.

Vokki-Virkissä on kesänäyttely 21.5.—15.9.84. Kauniita käsitöitä, keramiikkaa, puuveistoksia, tekstiilitaluja ym.

AILI TUHKANEN

Repolalaisten kokoontuminen:

Tulgua terveheksi!

Kaikkia repolalaisia kutsutaan yhteiseen kokoukseen sunnuntaiksi 29.7.-84 Lieksaan Timitran kerhomajalle klo 10. Ennakoilmi. 25.7. mennessä Iida Maurolle, os. Lepolantie, 81720 Lieksa, puh. 975-23193.

Mrs. Raija Nyborg ei ole unohtanut karjalaisuuttansa

Suurlähettiläs ja rouva Keith F. Nyborg.

Yhdysvaltain suurlähettilään puoliso, rouva Raija Nyborg, os. Itkonen, täytti 50 vuotta Helsingissä 8.5.84. Hän on syntynyt Viipurissa, mutta viettänyt koko varhaislapsuutensa Hiitolassa, josta hän joutui perheensä kanssa lähtemään talvisodan alettua. Monivaiheinen evakkotie johti ensin Kajaaniin, sieltä takaisin valtauksen jälkeen Parikkalan Syväorolle ja Elisenvaaraan. Kun syksyllä -44 tuli pakkolähtö, perhe muutti Tampereelle, josta tuli pysyvä asuinpaikka ja lasten koulukaupunki.

Raija Itkonen suunnitteli sairaanhoitajan uraa ja oli siinä tarkoituksessa alan harjoittelijana Ruotsissa, josta siirtyi sitten opiskelemaan Helsinkiin. Vuonna 1953 hän matkusti Amerikkaan tervehtimään siellä opiskelevaa, parasta ystävänsä.

Vierailunsa aikana, jonka piti kestää koko kesän ajan, hän tapasi Keith Nybergin, joka oli ollut vähän aikaisemmin kolmatta vuotta Suomessa kirkkonsa edustajana. Hänellä ja suomalaisella Raija Itkosella tuntui olevan heti jotain yhteistä ja pian heillä oli paljonkin yhteistä. He ihastuivat, rakastuivat — kuinka muuten olisi voinut olla — olivathan he molemmat nuoria, kauniita ja sympaattisia ihmisiä. Seurauksena oli kihlautuminen ja avioliitto amerikkalaisella vauhdilla. Kun Raija Itkonen säh-

kötti kotiin, että hän oli kihloissa ja aikoi naimisiin, perhe yllättyi täydellisesti ja sähkötti puolestaan: "Ettehan te edes tunne toisianne, kuinka voisitte tulle onnellisiksi." Tähän Raija vastasi: "En voisi olla onnellisempi."

Perheeseen syntyi kolme lasta, kaksi poikaa ja tytär. Pojista toinen Bruce hoitaa perheen maatilaa ja Michael on ammatiltaan tilintarkastaja. Viehättävä tytär, 23-vuotias Maija-Liisa on viettänyt kesälomiaan täällä Suomessa vanhempiensa luona. Hän on käynyt aikaisemmin Amerikasta käsin Ahlmanin emäntäkoulun Tampereella ja opiskelee nykyisin Utahissa liikealaa ja konsultointia.

Lähes 30 vuotta kestäneen, onnellisen ajanjakson jälkeen Keith Nyborg nimitettiin USA:n suurlähettilääksi Suomeen. Hän oli silloin sisäministeriön palveluksessa ja asui perheensä kanssa karjalallaan Finlandia Ranchilla Idahossa lähellä Ashtonin kaupunkia. Rouva Raija Nyborg kertoi olleensa hyvin iloinen päästessään muutamaksi vuodeksi asumaan synnyinmaahansa ja samalla lähelle sartaan ja kolmea veljeään. Mutta haikealta tuntui jättää lapsiaan ja suloisia lapsenlapsiaan. Niinpä hän kaipaakin täällä ollessaan Amerikkaan ja siellä taas Suomeen.

Rouva Nyborg on puolisonsa rinnalla edustanut uutta kotimaataan vertaansa vailla olevalla tavalla. Hän on järjestänyt taide- ja kulttuuritilaisuuksia, joissa hän on esitellyt USA:ta sanoin ja kuvin niinkuin hän on myös tehnyt Suomea tunnetuksi Yhdysvalloissa. Hän on osallistunut hyväntekeväisyysjärjestöjen toimintaan, ollut aloitteentekijänä monessa yleishyödyllisessä hankkeessa. Meitä karjalaisia on erikoisesti ilahduttanut rouva Nyborgin mukanaolo juhliessamme, perinnetilaisuuksissa ja Karjalan Liiton kesäjuhlissa. Karjalaiset juurensa hän on aina tunnustanut ja pysynyt niille uskollisena. USA:n lähetystön ovet ovat avautuneet nyt myös tavalliselle, pienelle ihmiselle, joka sisään astuttuaan on kohdannut sydämellistä lämpöä ja ystävällisyyttä.

Rouva Raija Nyborg joutui 50-vuotispäivänään ennen näkemättömän juhlinnan kohteeksi. Jo aamuvuhain, kello ollessa vasta vähän yli kuusi joukko ystävättäriä puukeutuneina 1800-luvun asuihin herätti hänet serenadilla, jota edelsi Kansallisteatterin kapellimestarin Atso Almilan pasuunalla soittama fanfaari. Pitkin aamua tuli puhelinsoittoja ympäri maailmaa, lapset, sukulaiset ja ystävät onnittelivat. Virallisen vastaanoton ensimmäinen vieras oli rouva Nyborgin hyvä ystävä, Karjalan satakieli, laulajatar Raita Karpo, joka esitti onnittelunsa ihanalla laululla. Onnittelijoita tuli tasaisena virtana koko vastaanoton ajan, heitä kävi monia satoja alkaen maan johtohenkilöistä ja diplomaateista, eri järjestöjen edustajista ja tunnetuista yksityishenkilöistä aina tavallisiin kansalaisiin saakka.

Virallisen vastaanoton jälkeen tulivat entiset luokkatoverit Tampereelta ja Helsingistä. Heidän seurassaan päättyi tapahtumarikas päivä, josta rouva Nyborg sanoi jälkeensä: "Koko päivä oli ihana, fantastinen. Kaikki huomionsoitukset lämmittivät sydäntäni, niin ne monet sadat käynnit kuin myös ympäri Suomea satamäärin saapuneet sähkösanomat. En unohda 50-vuotispäivääni koskaan."

Se päivä osoitti, kuinka syvää kunnioitusta ja rakkautta laajat kansalaispiirit tuntevat suurlähettiläspari Keith ja Raija Nyborgia kohtaan. Jokainen suomalainen toivoo vilpittömästi, että he jatkaisivat USA:n presidentin vaalien jälkeen, sillä heidän tavallaan ei kukaan muu voisi toimia Yhdysvaltain ja Suomen, suuren ja pienen maan hyväksi.

AILI TUHKANEN

Rajakarjalaisten pyhiinvaellusjuhla Heinävedellä

Valamon luostarissa Heinävedellä vietettiin 19.—20.5. kaksipäiväiset pyhiinvaellus- ja muistelujuhlat. Väkeä oli luostariin saapunut sadoittain eri puolilta Suomea.

Juhla alkoi hautausmaalla pidetyllä muistelutilaisuudella, jossa puhunut isä Erkki Piironen Joensuusta sanoi mm. seuraavaa: Olemme täällä noudattamassa vanhaa karjalaista ja ortodoksista perinnettä, käymässä kalmoilla eli haudoilla. Me muistamme vainajiamme perinteisesti kolme, yhdeksän ja 40 päivää kuoleman jälkeen: suru ei haihdu hetkessä vaan siihen on opittava.

Hautausmaalla pidettiin litania, jonka johti igumeni Panteleimon. Suojärveläinen, nykyisin Lieksassa asuva Fedosia Savinainen esitti itkuvirren ja lopuksi nautittiin vainajien muisteluseria.

Pyhiinvaellusjuhlat jatkuivat sunnuntaina ristisaatolla ja veden vihkimyksellä.

Luostarille oma laiva

Valamon luostari on saanut oman laivan, jonka nimi on Sergei. Laiva vihittiin 20.5. Kesän aikana se tekee risteilyjä Valamon ja Lintulan välillä alkaen 16.6. joka päivä paitsi ei maanantaisin. Varsinaisten vuorojen lisäksi Sergei tekee tarvittaessa ylimääräisiä vuoroja. Alus on käytettävissä myös tilausajoon.

Lönnrot-elokuva tv:ssa Kalevalanpäivänä 1985

Elias Lönnrotin elämästä ja runonkeruumatkoista valmistuu neliosainen tv-elokuva Kalevalan juhluvuodeksi. Ensimmäinen osa esitetään Kalevalanpäivänä 1985, jolloin samalla tulee kuluneeksi 150 vuotta siitä, kun Lönnrot kirjoitti Kajaanissa Kalevalan esipuheen.

Elokuva keskittyy vuosiin 1828—42 ja Lönnrot esiintyy siinä nuorena oppineena. Hän oli vasta 33-vuotias saadessaan eepoksen valmiiksi.

Elokuvaa filmataan kaikkiaan 25 paikkakunnalla, joista tärkeimmät ovat Nurmes ja Sammatti. Muita kuvauspaikkoja ovat mm. Raahe, joka esittää Kajaanista; oikeasta Kajaanista kun ei enää löytynyt kelvollista puutalomiljöötä.

Lönnrotia elokuvassa esittää Seppo Maijala ja hänen vaimoan Kirsi Asikainen ja Lönnrotin tyttäriä sammattilaiset lapset. Elokuvan ohjaa Heikki Ritavuori, henkilöohjauksesta vastaa Paavo Liski, käsikirjoitus on Kalevi Nojosen ja musiikki Matti Paanasen. Mukana on 80 näyttelijää ja noin 300 avustajaa.

• Kannaksen kuvaajan, kirjailija Unto Seppäsen syntymän 80-vuotispäivää juhliittiin 15.5. Kouvolassa. Kirjailijan muistopatsaalle tehtiin tuolloin kunniakäynti.